

Interpellation av Andréa Hedin (M) till borgarrådet Emilia Bjuggren (S) angående samverkan för elevernas bästa

Nyligen rapporterade tidningen Mitti om de fortsatt långa köer i region Stockholm för barn som behöver NPF-utredning. Under det senaste året har 1526 barn väntat mer än 90 dagar för en utredning hos Barn- och ungdomspsykiatri, detta trots att den förstärkta vårdgarantin säger att barn och ungdomar inte ska behöva vänta längre än 30 dagar på en första bedömning samt ytterligare 30 dagar på utredning/behandling.

Sedan lång tid tillbaka vet vi att barn och ungdomar med NPF-diagnoser kan vara extra utsatta. Gruppen är överrepresenterad bland elever med problematisk skolfrånvaro och bara i Stockholm har vi nästan 1000 barn som är drabbade. Kunskaper och goda skolresultat skapas i klassrummet och det blir svårt att klara skolan utan att vara där, samtidigt har politiken under allt för lång tid glömt bort denna grupp som långsamt riskerar att hamna längre och längre bort från samhälle och gemenskap.

Även när det gäller självmordsförsök är risken över sex gånger så stor för elever i årskurs nio med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar, jämfört med jämnåriga utan diagnos. Det visar statistik som föräldranätverket Rätten till utbildning tagit fram. Elever med NPF-diagnoser står för 54 procent av självmordsförsöken i åldersgruppen.

Att vänta på utredning riskerar att leda till att eleven inte får den hjälp hen behöver och inte kan gå i skolan. Detta drabbar både den enskilda eleven och resten av familjen. Med anledning av ovanstående har jag följande frågor till skolborgarrådet:

Hur har skolborgarrådet arbetat under sitt första år tillsammans den S-ledda regionen för att fler elever ska få snabbare stöd och hjälp? Vilka dialoger har skolborgarrådet haft?

Hur avser skolborgarrådet arbeta framöver tillsammans med den S-ledda regionen för att fler elever ska få snabbare stöd och hjälp?

Hur säkerställer skolborgarrådet att elever inte blir ofrivilligt frånvarande från skolan i väntan på utredning?

Hur säkerställer skolborgarrådet att Stockholms skolor kan erbjuda bästa möjliga stöd till alla elever oavsett om de har en diagnos eller inte?